

Преносният газопровод е клас I с определен коефициент на проектиране $F=0,72$. Най-отговорните участъци на газопровода, като преходи под реки, автомагистрала, пътища I, II и III клас, ж.п. линии, съществуващи подземни комуникации, въздушни електропроводи и др. са с коефициент на проектиране $F=0,6$. Газопроводът е изпълнен с тръби $\varnothing 1219 \times 17.48$, $\varnothing 1219 \times 19.05$ и $\varnothing 1219 \times 23.83$.

Тръбите са с външна ПЕ изолация 3mm и вътрешно епоксидно покритие, нанесени в заводски условия.

Всички монтажни заварени съединения са контролирани по следните методи:

- 100% визуален контрол
- 100% радиографичен контрол
- 20% от броя на заварените съединения са контролирани чрез ултразвуков контрол по целия периметър на съединението.
- 100% ултразвуков контрол на ремонтираните участъци на заварените съединения след неудовлетворителен резултат от радиографичен контрол.
- 100% радиографичен контрол и 100% ултразвуков контрол на свързващите заварени съединения изпълнени в траншеята.
- 100% контрол на непрекъснатост на изолацията на монтажните заварени съединения (Holiday test).

Способи за прокарване на тръбопровода:

Прокарването на газопровода е подземно. Завъртането му във вертикална и хоризонтална плоскост е извършено чрез еластично огъване на тръбите, студеноогънати колена – изготвени на трасето и горещоогънати колена – заводско изпълнение.

Минималната дълбочина на полагане, от кога терен до горна образуваща (върха) на тръбата, по правило, е не по-малко от:

- 1,0m – през обработваема и друга селскостопанска земя;
- 1,0m – под котата на дъното на водния обект по време на полагане на газопровода, но с 0,5m по-ниско от прогнозирания граничен профил на размиване на коритото на реката за 25 години от полагането на газопровода;
- 2,0m – измерено от основата на релсата на ж.п. линия до горната образуваща на защитния кожух, но не по-малко от 0,5m под дъното на отводнителните канавки или дренажи;
- 1.4m – измерено от нивото на пътната настилка до горната образуваща на защитния кожух, но не по-малко от 0,4m под дъното на отводнителните канавки или дренажи;
- 1,5m – от кога терен на полски пътища.

При наличието на баластировка на газопровода, указаното ниво на полагане, се приема до върха на баластиращата конструкция. Като баластиращи устройства са използвани седлови стоманобетонени затежители. Обратното засипване на изкопите е извършено с местната пръст, чрез багер и булдозер.

На стръмни участъци на местността, при напречни наклони повече от 8° , са изградени полоси с минимална широчина в зависимост от условията на строителство. При липса на възможност за изравняване на повърхността в участъци със стръмни надлъжни наклони, заваряването е извършено на секции на междинни монтажни площадки с последващо полагане в траншеята чрез плъзгане.

За предотвратяване повреждането на изолацията на тръбопровода в скалисти почви, около тръбата се прави подложка и засипване с мека пръст или пясък. На участъците, където полагането на тръбопровода е извършено чрез плъзгане, защитата на изолацията е осигурена чрез облицовка на газопровода с полимерни ленти.